

Wat Kees vertelt.

Mijn beste vader is soldaat
En hij komt niet vaak thuis.
Nu ben ik bij mijn moe en zus
De een'ge man in huis.
Des middags loop ik uit de school
Zoo hard als ik maar kan
Naar huis, naar moe en kleine zus,
Want kijk, ik ben de man.

Ik ben niet bang. Al kwam er 'snachts
Ook nog zoo'n groote beer,
Ik sloeg hem op zijn dikken kop
En zei: „Geen praatjes meer!”
En als er eens een roover kwam,
Die moe en zus wou slaan,
Dan zou ik, — want ik ben de man —
Met hem aan 't vechten gaan.

Ik help moe wakker! Voor de geit
Snijd ik een mand vol gras.
En moe blijft rustig aan haar werk,
Als ik op zusje pas.
Roept moe dan: „Kees, het eten wacht,
Kom, jongen, loop wat an”,
Dan doe'k aan tafel óók mijn best
En eet ik... als een man.

Komt vader weer eens met verlof,
Dan ga ik bij hem staan
En hoor, hoe hij aan moeder vraagt:
„Hoe is 't met Kees gegaan?”
Dan, — o, ik weet het al vooruit —
Kijkt moe me eens even an
En zegt tot vader: „Onze Kees,
Wel, die is hier de man”.

P. KEUNING.